

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/76/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4221010408
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4221010408.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudcov JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného Q. W., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného zákona, o odvolaní Okresnej prokurátorky v Komárne, proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 21.10.2021 sp. zn. 3T/71/2021, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 29.12.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovanému

Q. W., nar. XX.X.XXXX v B., trvale bytom Mesto B.,
prechodne bez prihlásenia B., Q. č. XXXX/XX,
t. č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Nitra od dňa 04.04.2021,

u k l a d á

podľa § 208 odsek 1 Trestného zákona, zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona, nezistiť priťažujúce okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Komárno (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný Q. W. (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zák., ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že:

od presne nezisteného času, najmenej od mesiaca jún roku XXXX do XX. J. v B., na Q. ulici číslo XXXX/XX, v dvojizbovom byte číslo XX, v ktorom žil v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi - poškodenými, otcom L. W., narodeným XX. R. a matkou V., narodenou XX. R. XXXX, napriek tomu, že ho poškodení odhlásili z trvalého pobytu, obvinený odmietajúc sa osamostatniť a vystahovať sa z uvedeného bytu, im aj pod vplyvom drogy zvanej pervitín alebo marihuany a tiež v dôsledku abstinenčných príznakov, fyzicky a psychicky ubližoval tým spôsobom, že im pravidelne vulgárnym spôsobom nadával, nahnevanejším spôsobom reagoval na svoje oslovenie alebo v prípade, že mu poškodení vyčítali jeho odmietanie pracovať, bezdôvodne do nich sácal, zaháňal sa nad nimi pästou alebo nožom, ktorý držiak v ruke pri konzumácii jedla demonštratívny spôsobom ukazoval

poškodeným, pod hrozbou slovných vyhrážok zabitím zakazoval poškodenému vstúpiť do jeho izby, ktorú si uzamkynal, a v ktorej mal neustále zatemnené okná, pričom v nej obil omietku až do tehá, vyhrážal sa im zabitím v prípade, ak jeho správanie oznámia na políciu, alebo by ho chceli vymknúť z bytu, v jednom prípade obvinený odmietol vpustiť do bytu poškodeného, ktorého nechal čakať na chodbe do neskorých nočných hodín, opakovane sa bezdôvodne vyhrážal poškodeným, že ich zabije, pričom v jednom prípade v mesiaci október XXXX poškodenej povedal, že vo svojej izbe vyberie z podlahy parkety a tam ju pochová, pričom uvedené parkety následne skutočne aj vytrhal, po čom poškodená utiekla z bytu preč, poškodený v obave z odcudzenia svojich osobných vecí obvineným, vrátane peňazí a liekov, ich neustále aj v byte nosil v ruksaku pri sebe, obvinený často nahlas počúval hudbu a tiež púšťal nahlas televízor, čím znemožňoval poškodeným nevyhnutný odpočinok po práci a tiež v nočných hodinách, pričom poškodeného fyzicky napadol dňa XX. P., kedy mu chcel poškodený zobrať z rúk ovládače od televízora, po čom ho obvinený pravdepodobne päšťou uderil do oblasti čeluste, pritom mu zlomil dva predné horné zuby, na čo obvinený vyslovil ľútosť, že mu nevykopol všetky zuby, pričom poškodený bol v dôsledku spôsobeného zranenia prinútený vyhľadať lekárske ošetrovanie, ďalej v presne nezistenom čase v mesiaci G. poškodeného bezdôvodne trikrát uderil valčekom do oblasti pravého ramena a hlavy, a dňa XX. apríla XXXX. v čase okolo XX.XX hod. pri tom, ako poškodený ukladal bielizeň zo sušiča nachádzajúceho sa pri okne, najmenej trikrát posunul drevený konferenčný stolík smerom k nemu, čím ho stále viac pritláčal smerom k oknu, následne po tom, čo poškodený odišiel na toaletu, pri vychádzaní ho obvinený dvakrát uderil do pravej spánkovej časti a jedenkrát do pravej strany krku, po čom poškodený cítil nevoľnosť a točenie v hlave, a následne bol pre otras mozgu hospitalizovaný v M. J. B. s. r. o., pričom poškodený L. W. ďalej nezvládajúc znášať správanie obvineného a v obave o svoje zdravie a zdravie poškodenej V. W., po svojej hospitalizácii v nemocnici požiadal o pomoc políciu.

Za to mu bol podľa § 208 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky, ktorý mu bol podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený a zároveň mu bol uložený probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. mu bola stanovená skúšobná doba v trvaní 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. mu bolo uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 51 ods. 4 písm. a/ Tr. zák. mu bola uložená tiež povinnosť spočívajúca v príkaze nepriblížiť sa k poškodeným na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nedržiavať sa v blízkosti ich obydla.

Podľa § 51 ods. 4 písm. c/ Tr. zák. mu bola uložená povinnosť vystaňovať sa z bytu poškodených.

Zároveň podľa § 73 ods. 2 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. mu súd uložil ochranné liečenie protitoxikomanické ambulatnou formou.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodeného L. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B., Q. č. XXXX/XX odkázal s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podal odvolanie prokurátor v neprospech obžalovaného čo do výroku o treste.

V písomných dôvodoch odvolania prokurátor uviedol, nesúhlasí s uloženým trestom súdom I. stupňa, ktorý tento odôvodnil tým, že pri zistení poľahčujúcej okolnosti vychádzal z trestnej sadzby od 3 do 8 rokov a že trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu 4 roky za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním obžalovaného spojeného so zákazom požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, spolu s príkazom nepriblížiť sa k poškodeným na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti ich obydla a povinnosťou vystaňovať sa z bytu poškodených, považoval súd za dostatočný a primeraný. Podľa jeho názoru v odôvodnení napadnutého rozsudku absentujú konkrétne skutočnosti vo vzťahu k okolnostiam prípadu a tiež vo vzťahu k pomerom páchatel'a, ktoré by bližšie odôvodňovali uloženie trestu na dolnej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody a žiadnym spôsobom nezohľadňujú charakter predmetného konania obžalovaného a ani to, že už bol v minulosti právoplatne odsúdený za obdobné protiprávne konanie vo vzťahu k tým istým poškodeným, hoci sa v súčasnosti sa na neho hľadí ako by nebol odsúdený. Poukázal na to, že z obsahu vykonaného dokazovania možno vo vzťahu k osobe obžalovaného predpokladať určitú nezdržanlivosť jeho správania sa s výbuchmi zlosti a agresívnymi prejavmi predovšetkým vo vzťahu k svojmu otcovi - poškodenému L. W.. Absentuje u neho autokritičnosť bez minimálnej potreby sebareflexie. Bagatelizácia konania obžalovaného zo strany jeho matky možno charakterizovať jej rodičovským prístupom vedeným prirodzenou snahou matky minimalizovať ujmu obžalovaného v trestnom konaní. Podľa názoru prokurátora poľahčujúca okolnosť uvedená v ustanovení

§ 36 písm. l/ Tr. zák. obžalovanému nemala byť priznaná z dôvodu, že neprejavil úprimnú ľútosť nad svojím protiprávnym konaním. Navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa a obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody najmenej v polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

K predmetnému odvolaniu sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, keď uviedol, že nie je pravdou, že obžalovaný neprejavil ľútosť nad svojím správaním, pretože na hlavnom pojednávaní dňa 21.10.2021 takéto vyjadrenie ľútosť prejavil a pokiaľ ide o ostatné dôvody odvolania, tieto sú len vo vzťahu k hodnoteniu dôkazov. Súd I. stupňa podľa jeho názoru vzal do úvahy všetky skutočnosti a dôkazy, ktoré správne vyhodnotil a odôvodnil. Navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť. Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prokurátor zotrval na písomných dôvodoch odvolania.

Rovnako aj obhajca obžalovaného, ktorý zotrval na svojom písomnom vyjadrení a doplnil ho tým, že z hľadiska účelu trestu trest, ktorý bol obžalovanému uložený súdom I. stupňa, je postačujúci na jeho prevýchovu a v prípade, že by odvolací súd bol iného názoru, navrhol sprísnenie podmienečného trestu odňatia slobody.

Obžalovaný vyjadril ľútosť nad svojím konaním s tým, že tak otec ako aj jeho matka ho pravidelne navštevujú vo väznici a udržuje s nimi ako písomný tak i telefonický kontakt a v prípade, že bude prepustený, by býval u svojej tety, ktorá býva v rodinnom dome v B..

Na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - prokurátorom, Krajský súd v Nitre v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom bolo zistené, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21.10.2021 vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a po kladných odpovediach na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Tr. zák., súd I. stupňa prijal vyhlásenie o vine a dokazovanie vykonával len v súvislosti s uložením trestu, náhrade škody a ochranného opatrenia. Vzhľadom k tomu, že rozsudok súdu I. stupňa sa stal ohľadom viny právoplatným a odvolanie bolo podané prokurátorom len čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného, odvolací súd preskúmal len tento výrok.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pokiaľ ide o poľahčujúce okolnosti, odvolací súd, rovnako ako súd I. stupňa vzhliadol u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l/ Tr. zák., keďže k spáchaniu trestného činu sa priznal a tento aj oľutoval, keď na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine a prejavil aj ľútosť nad spáchaním skutkov, ktoré mu boli kladené za vinu. Nemožno súhlasiť s názorom prokurátora, že išlo iba o účelové konanie a že oľutovanie nebolo úprimné, pretože jednak oľutovanie jeho konania je uvedené v zápisnici z hlavného pojednávania a takúto ľútosť prejavil aj na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu.

Ani odvolací súd nezistil žiadne príťažujúce okolnosti uvedené v § 37 Tr. zák. Je pravdou, že obžalovaný už bol v minulosti odsúdený pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., za ktorý bol rozsudkom Okresného súdu Komárno zo dňa 14.09.2017 sp. zn. 1T/90/2017 odsúdený k trestu odňatia slobody vo výmere 2 roky so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky a bolo mu uložené aj obmedzenie podrobiť sa psychoterapii. Bolo zistené, že obžalovaný sa v tejto skúšobnej dobe nedopustil žiadneho protiprávneho konania a preto bolo nutné konštatovať, že sa v tomto prípade na neho hľadí ako by nebol odsúdený. Skúšobná doba mu uplynula 15.09.2019. Počas tejto skúšobnej doby, ako vyplýva zo spisu, sa podroboval aj psychoterapii, avšak po skončení skúšobnej doby už psychológa viac nenavštívil. Požíval omamné a psychotropné látky. Krátko po skončení skúšobnej doby sa obžalovaný opätovne dopúšťal protiprávneho konania kladeného mu v predmetnej veci za vinu, ku ktorému konaniu sa obžalovaný priznal, keď od mesiaca jún XXXX do J. spôsobil fyzické a psychické utrpenie svojim najbližším, t.j. matke a otcovi.

Bolo zistené, že obžalovaný nikde nepracoval, žil v byte svojich rodičov a to aj napriek tomu, že títo mu zrušili v tomto byte trvalý pobyt vzhľadom k tomu, akým spôsobom sa k nim správal, avšak túto skutočnosť obžalovaný vôbec nerešpektoval, naďalej v tomto byte býval, kde si uzurpoval jednu izbu, do ktorej nikoho nepúšťal, obmedzoval tým svojich rodičov. Neprispiel ani na stravu, ani na nájomné a prižívoval sa na svojich rodičoch, ktorým v konečnom dôsledku ubližoval.

S poukazom na tieto skutočnosti potom odvolací súd na základe odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného čo do výroku o treste dospel k záveru, že trest, ktorý bol súdom I. stupňa obžalovanému uložený ako trest výchovný, je neprimerane mierny a to i napriek tomu, že mu boli uložené viaceré povinnosti a obmedzenia. Ani tieto však podľa názoru odvolacieho súdu nie sú dostatočným na prevýchovu obžalovaného, ktorý sa opätovne na svojich rodičoch dopustil trestnej činnosti.

Na základe toho odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste a sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o treste opätovne rozhodol.

Odvolací súd sa stotožňuje s námietkou prokurátora uvedenú v odvolaní, že súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, pokiaľ ide o trest, sa nevyrovnal so všetkými skutočnosťami uvedenými v § 34 ods. 4 Tr. zák., z ktorého vyplýva, že pri určovaní druhu trestu a jeho výmery je potrebné prihliadnuť na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Ako bolo zistené, obžalovaný trpí zmiešanou poruchou osobnosti a závislosťou na viacerých návykových látkach. Aj pod konanie obžalovaného sa podpísala práve táto závislosť v spojení so zmiešanou poruchou osobnosti. Dôsledkom tejto poruchy nie je poškodenie mozgu, ale táto porucha sa týka viacerých oblastí osobnosti a prejavuje sa zvyčajne od detstva do dospelovania a trvá aj v dospelosti. Osoby trpiace touto poruchou sa prejavujú odlišnosťami v správaní a prežívaní jedinca, spôsobujú problémy vo vzťahoch a sú nenároční najmä voči sebe a prejavujú laxnosť k povinnostiam. Ich prejavom je tiež nedostatok citov k iným a nerešpektovanie prijatých sociálnych noriem s tendenciou obviňovania iných a racionalizáciou svojho správania, ktoré ho privádza do rozporu so spoločnosťou. Práve v konaní obžalovaného sa prejavila táto zmiešaná porucha osobnosti spôsobená závislosťou na viacerých návykových látkach. Táto porucha osobnosti však nemala vplyv na jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti.

Ako bolo zistené, potom čo mu bolo uložené v rámci skúšobnej doby podrobiť sa psychoterapii, túto skutočne aj absolvoval, avšak po skončení skúšobnej doby v nej už nepokračoval. Nebol nikde zamestnaný a nemal žiadny príjem, žil v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi, ku ktorým i napriek tomu, že sa o neho riadne starali, zabezpečovali mu servis a chod domácnosti, sa správal agresívne, čo vyústilo až do konania, z ktorého bol uznaný vinným.

S poukazom na všetky tieto skutočnosti, sa potom trest, ktorý bol uložený súdom I. stupňa obžalovanému, javil ako neprimerane mierny. Odvolací súd pri ukladaní trestu vychádzal zo základnej trestnej sadzby uvedenej v § 208 ods. 1 Tr. zák., ktorá je 3 až 8 rokov. Priznajúc mu jednu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l/ Tr. zák. a nezistiac príťažujúce okolnosti uvedené v § 37 Tr. zák., túto trestnú sadzbu upravil v zmysle § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. tak, že znížil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a ukladal mu trest v rozmedzí trestnej sadzby 3 roky až 6 rokov 4 mesiace.

Na prevýchovu obžalovaného v danom prípade považoval odvolací súd za primeraný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 3 roky nepodmienečne. Tento trest zabezpečí tak ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne spĺňa podmienky tak individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody, preto ho odvolací súd v zmysle § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Pokiaľ ide o výrok o uložení ochranného opatrenia a to ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou, tento výrok hore uvedeným rozsudkom zostal nedotknutý.

S poukazom na hore uvedené skutočnosti, odvolací súd rozhodol tak, že vyhovel odvolaniu prokurátora a sám vo veci rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.